

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

Art. I

Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 24 din 30 ianuarie 1991, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 1

(1) Prezenta lege are drept scop asigurarea unei concurențe loiale, cu respectarea uzanțelor cinstite și a principiului general al bunei-credințe, pentru protejarea interesului legitim public și/sau privat, prin aplicarea normelor de drept contravențional, penal sau civil, după caz.

(2) Întreprinderile au obligația să acționeze cu respectarea uzanțelor cinstite, în conformitate cu principiul general al bunei - credințe și cu prezenta lege.

(3) Dispozițiile prezentei legi se aplică întreprinderilor și persoanelor fizice, române sau străine, care săvârșesc practici de concurență neloială pe teritoriul României.”

2. Articolul 1¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Art. 1¹

În înțelesul legii, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *concurență loială* - situația de rivalitate de piață, în care fiecare întreprindere încearcă să obțină simultan vânzări, profit și/sau cotă de piață, oferind cea mai bună combinație practică de prețuri, calitate și servicii conexe, cu respectarea uzanțelor cinstite și a principiului general al bunei-credințe;

b) *practici comerciale* - acțiunea, omisiunea, demersul sau comunicarea comercială a unei întreprinderi, realizată în legătură directă cu producerea, furnizarea, promovarea și comercializarea unui produs sau a unui serviciu;

c) *uzanțe cinstite* - ansamblu de practici sau reguli general recunoscute care se aplică în relațiile comerciale dintre întreprinderi, în scopul prevenirii încălcării drepturilor și intereselor legitime private ale acestora;

d) *poziție superioară de negociere* - situația în care se află o întreprindere care nu este dominantă conform prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea concurenței nr.21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, situație determinată de caracteristici ale pieței, în măsură să favorizeze apariția unor dezechilibre semnificative generate de factori precum structura specifică a lanțului de producție sau de distribuție, vulnerabilitatea față de factori externi, perisabilitatea sau sezonalitatea și de relația specifică dintre aceasta și alte întreprinderi care desfășoară activitate pe piețe diferite, relație analizată în baza următoarelor criterii cumulative:

1. existența unui raport dezechilibrat de forțe, ca urmare a unor elemente precum dimensiunea considerabil mai mare sau poziția sa de piață;

2. importanța relației comerciale pentru buna desfășurare a activității celeilalte întreprinderi, ca urmare a unor elemente precum ponderea semnificativă a vânzărilor sau a achizițiilor sale în activitatea celeilalte întreprinderi, rolul critic al produselor sau serviciilor sale pentru derularea activității celeilalte întreprinderi sau existența unor investiții semnificative din partea acesteia din urmă, realizate în vederea onorării raporturilor comerciale stabilite;

3. dificultatea sau absența unei soluții alternative echivalente pentru cealaltă întreprindere.

e) *secret comercial* - informațiile care îndeplinesc cumulativ următoarele cerințe:

1. sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză;

2. au valoare comercială prin faptul că sunt secrete;

3. au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete;

f) *deținătorul secretului comercial* - orice persoană fizică sau juridică care deține controlul legal asupra unui secret comercial;

g) *întreprindere* - definită conform art. 2 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h) *angajat* – persoană fizică ce a avut sau are calitatea de salariat, reprezentant sau colaborator extern al unei întreprinderi;

i) *sesizare* – petiție/reclamație formulată în scris de către o persoană fizică sau juridică având ca obiect posibile practici de concurență neloială;

j) *informații confidențiale* – orice informații, altele decât secretele comerciale, a căror dezvăluire neautorizată este de natură să producă daune unei întreprinderi.

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 2

(1) Constituie concurență neloială, în sensul prezentei legi și sunt interzise practicile comerciale ale întreprinderii și/sau ale angajatului care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al buneii - credințe și care produc sau sunt susceptibile să producă prejudicii altor întreprinderi, precum:

a) denigrarea unei întreprinderi sau a produselor/serviciilor sale, de natură să îi lezeze interesele legitime, realizată prin comunicarea ori răspândirea de către o altă întreprindere sau un fost sau actual angajat, de informații care nu corespund realității;

b) deturnarea clientelei unei întreprinderi de către un fost sau actual angajat, prin folosirea unor informații despre care acesta avea cunoștință la momentul săvârșirii faptei că reprezintă secrete comerciale sau informații confidențiale și a căror dezvăluire poate dăuna semnificativ intereselor acelei întreprinderi;

c) discreditarea activității unei întreprinderi sau a produselor și serviciilor sale, realizată de către o altă întreprindere sau un fost sau actual angajat, prin recurgerea la acțiuni menite să atragă pierderea bunei reputații sau a credibilității acesteia, prin alte mijloace decât cele prevăzute la lit. a);

d) afectarea activității unei întreprinderi, realizată prin demersurile concertate ale unui concurent și ale unor angajați ai întreprinderii afectate, cu scopul destabilizării funcționale a acesteia.

(2) Reprezintă, de asemenea, practică de concurență neloială, exploatarea poziției superioare de

negociere a unei întreprinderi față de o altă întreprindere cu care s-a aflat sau se află într-o relație comercială, de natură să îi producă acesteia din urmă un prejudiciu semnificativ sau să afecteze concurența normală de pe piață, realizată prin acțiuni sau inacțiuni precum: refuzul nejustificat de a furniza sau de a cumpăra bunuri sau servicii, nerespectarea clauzelor contractuale privind plata, furnizarea sau achiziția, impunerea unor condiții nejustificat de oneroase sau discriminatorii față de obiectul contractului sau modificarea ori încetarea nejustificată a relațiilor comerciale cu întreprinderea parteneră.“

4. Articolul 3¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3¹

(1) Consiliul Concurenței constată și sancționează practicile de concurență neloială în limita competențelor prevăzute de prezenta lege, din oficiu sau la sesizare, atunci când în cauză există un interes public.

(2) Consiliul Concurenței evaluează măsura în care o posibilă practică de concurență neloială, afectează interesul public, potrivit următoarelor criterii: gradul ridicat de pericol social, importanța sau dimensiunea sectorului economic vizat, numărul mare de întreprinderi implicate în săvârșirea faptei, numărul mare de întreprinderi afectate și durata îndelungată a practicii de concurență neloială.

(3) În cazul în care Consiliul Concurenței apreciază că nu este îndeplinit niciunul dintre criteriile prevăzute la alin. (2) va comunica autorului sesizării decizia de a nu interveni, motivată de lipsa interesului public, în termen de 45 de zile de la data la care sesizarea este considerată completă.

(4) În vederea evaluării practicilor de concurență neloială autorii sesizărilor trebuie să furnizeze indiciile și, în măsura în care le sunt disponibile, elementele de probă, în legătură atât cu posibila practică de concurență neloială, interesul legitim, cât și prejudiciul produs sau iminența producerii acestuia, precum și toate informațiile necesare analizei cazului, solicitate de către Consiliul Concurenței, sesizarea fiind completă la data primirii tuturor documentelor și informațiilor.

(5) În cazul în care Consiliul Concurenței constată că sesizarea este incompletă și autorul acesteia nu o completează în termenul acordat de către autoritatea de concurență, sesizarea se consideră a fi retrasă.

(6) În situația în care Consiliul Concurenței constată că practicile sesizate nu intră sub incidența legii, va răspunde în scris în termen de 30 de zile de la data la care sesizarea este considerată completă.

(7) Deciziile Consiliului Concurenței prevăzute la alin. (2) pot fi contestate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(8) În cazul în care Consiliul Concurenței apreciază că o posibilă practică de concurență neloială afectează interesul legitim public, dispune efectuarea unei cercetări aprofundate cu privire la aceasta, prin ordin al Președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi contestat numai odată cu decizia prin care se finalizează cercetarea aprofundată. Ordinul se comunică autorului sesizării și întreprinderilor care fac obiectul cercetării aprofundate.

(9) În vederea prevenirii unei pagube iminente, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor practici comerciale neloiale, Consiliul Concurenței poate decide încetarea posibilelor practici de concurență neloială, pe durata cercetării aprofundate.

(10) În urma efectuării cercetării aprofundate prevăzute la alin. (8), Consiliul Concurenței poate constata prin decizie săvârșirea practicii de concurență neloială, dispune interzicerea acesteia, dacă mai

este în derulare și aplică amenzi pentru contravențiile prevăzute la art. 4 alin. (1) din prezenta lege. Decizia Consiliului Concurenței va fi motivată și comunicată părților în termen de maximum 90 de zile de la deliberare.

(11) Deciziile Consiliului Concurenței pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(12) În cazul în care, la finalizarea cercetării aprofundate, se constată că aceasta nu a condus la descoperirea unor dovezi suficiente pentru încălcarea legii, care să justifice impunerea de măsuri sau sancțiuni, Consiliul Concurenței va decide închiderea acesteia.”

5. Articolul 3² se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3²

(1) Consiliul Concurenței va stabili prin regulament procedura de soluționare a sesizărilor cu privire la practicile de concurență neloială.

(2) Deciziile Consiliului Concurenței rămase definitive, prin care se constată și sancționează practicile de concurență neloială, au caracter probator cu privire la săvârșirea acestora pentru instanța de judecată investită cu soluționarea acțiunilor în despăgubire pentru prejudiciile cauzate de respectivele practici de concurență neloială.”

6. Articolul 3³ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3³

(1) Deciziile adoptate de către Consiliul Concurenței prin care se aplică sancțiuni contravenționale constituie titluri executorii, fără vreo altă formalitate, în termen de 30 de zile de la comunicarea acestora.

(2) Deciziile adoptate de către Consiliul Concurenței se publică pe pagina de internet a instituției, ținându-se seama de interesele legitime ale întreprinderilor în cauză, astfel încât secretul comercial să nu fie divulgat.”

7. Articolul 3⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 3⁴

(1) Inspectorii de concurență pot solicita întreprinderilor, angajaților, autorităților și instituțiilor publice, precum și țărilor care dețin date relevante, informațiile și documentele care le sunt necesare pentru instrumentarea cazurilor de practici de concurență neloială și pot intervieva, cu excepția inspectorilor de concurență debutanți, orice persoană care a consimțit acest lucru, indicând temeiul legal, scopul, termenele, precum și sancțiunile prevăzute de lege.

(2) În vederea identificării posibilelor practici de concurență neloială ale întreprinderilor, precum și pentru identificarea uzanțelor cinstite existente în relațiile dintre acestea în diverse sectoare economice, Consiliul Concurenței poate efectua analize preliminare, în realizarea cărora poate solicita date și documente de la orice persoană fizică sau juridică ce ar putea deține informații relevante, indicând temeiul legal, scopul, termenele precum și sancțiunile prevăzute de lege.

(3) Informațiile colectate potrivit prevederilor alin. (1) și (2) pot fi folosite numai în scopul aplicării legislației în domeniul concurenței.

(4) În scopul constatării și sancționării practicilor de concurență neloială, potrivit competențelor sale, Consiliul Concurenței utilizează instrumentele investigative și aplică procedurile prevăzute la art. 36 – 40 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

8. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 4

(1) Constituie contravenții săvârșirea practicilor de concurență neloială prevăzute la art.2 care afectează interesul public.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu:

a) amendă de la 0,01% - 1% din cifra de afaceri totală din anul financiar anterior sancționării, dar nu mai puțin de 5500 lei și nu mai mult de 100 000 lei pentru contravențiile săvârșite de întreprinderi;

b) amendă de la 5.500 lei la 11.000 lei pentru contravențiile săvârșite de persoane fizice.

(3) În cazul în care persoanele fizice sau juridice recunosc, în mod expres, săvârșirea practicilor de concurență neloială prevăzute la art. 2, care afectează interesul public, în termen de 30 de zile de la comunicarea notei de concluzii, termen acordat pentru exprimarea punctului de vedere cu privire la faptele imputate, autoritatea de concurență poate aplica o reducere a amenzii cu un procent cuprins între 10% și 20 % din amenda finală.

(4) Exercițarea de către întreprindere a acțiunii în anulare a deciziei Consiliului Concurenței, în privința aspectelor care fac obiectul recunoașterii, atrage pierderea beneficiului prevăzut la alin. (3), referitor la reducerea cuantumului amenzii. La solicitarea Consiliului Concurenței, instanța va soluționa acțiunea în anulare înlăturând beneficiul reducerii acordat pentru recunoaștere și va stabili amenda în consecință.

(5) Constituie contravenție următoarele fapte săvârșite de către persoane fizice sau juridice:

a) furnizarea de informații inexacte, incomplete sau care induc în eroare ori de documente incomplete sau nefurnizarea informațiilor și documentelor solicitate potrivit prevederilor art. 3⁴;

b) furnizarea de informații, documente, înregistrări și evidențe într-o formă incompletă în timpul inspecțiilor desfășurate;

c) refuzul nejustificat al întreprinderilor de a se supune inspecțiilor desfășurate potrivit prevederilor art. 3⁴;

d) nerespectarea măsurilor impuse de către Consiliul Concurenței prevăzute la art. 3¹ alin. (9) și (10);

(6) Săvârșirea de către întreprinderi, autoritățile și instituțiile publice a contravențiilor prevăzute la alin. (5) se sancționează cu amendă de la 0,01% - 0,1% din cifra de afaceri totală din anul financiar anterior sancționării, dar nu mai puțin de 1100 lei și nu mai mult de 50 000 lei.

(7) Săvârșirea de către persoanele fizice a contravențiilor prevăzute la alin. (5) se sancționează cu amendă de la 600 lei la 2.500 lei.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (6), în cazul în care, în anul financiar anterior sancționării, întreprinderea nu a înregistrat cifră de afaceri sau aceasta nu poate fi determinată, va fi luată în considerare cea mai recentă cifră de afaceri înregistrată de întreprindere. În ipoteza întreprinderilor nou înființate, care nu au înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, acestea vor fi sancționate cu sumă fixă, minimă, prevăzută pentru fiecare contravenție.

(9) În cazul nerespectării măsurilor prevăzute la art. 3¹ alin. (9) și (10), Consiliul Concurenței poate obliga persoanele fizice sau juridice la plata unor amenzi cominatorii în sumă de 500 lei pentru fiecare zi de întârziere.”

9. Articolul 4¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 4¹

(1) Individualizarea sancțiunii în cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute de prezenta lege se face ținându-se seama de gravitatea și durata faptei, cu respectarea principiului proporționalității.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la art. 4 se prescrie în termen de 3 ani de la data săvârșirii contravențiilor. În cazul contravențiilor continue sau continuate, prescripția începe să curgă de la data încetării ultimului act sau fapt de concurență neloială în cauză.

(3) Orice acțiune întreprinsă de către Consiliul Concurenței în scopul analizei preliminare sau în scopul cercetării aprofundate a unei încălcări a legii întrerupe cursul termenelor de prescripție prevăzute la alin.

(2). Întreruperea termenului de prescripție produce efect de la data comunicării acțiunii întreprinse de către Consiliul Concurenței, făcută către cel puțin o persoană fizică sau juridică care a participat la săvârșirea încălcării legii.

(4) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) și (5) lit. a) și d) se realizează prin decizie a Consiliului Concurenței.

(5) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (5) lit. b) și c) revin inspectorilor de concurență, cu excepția inspectorilor de concurență debutanți.

(6) Contravențiilor prevăzute de prezenta lege nu li se aplică prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 203/2018 privind măsuri de eficientizare a achitării amenzilor contravenționale.

(7) Contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) și (5) lit. a) și d) nu li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Contravențiilor prevăzute la art. 4 alin. (5) lit. b) și c) li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor aprobată cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 5 – 7, art. 28 alin. (1) și art. 29.

(9) Quantumul amenzilor contravenționale prevăzute de prezenta lege poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului, la cel puțin 2 ani, în funcție de rata inflației.

(10) Prin derogare de la prevederile art. 32 alin. (1) și art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de prezenta lege se poate introduce plângere la Judecătoria Sectorului 1 București, în termen de 15 zile de la comunicare. Hotărârea instanței poate fi atacată cu recurs ce se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București.”

10. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 7

(1) Orice persoană care are un interes legitim privat se poate adresa direct instanțelor de judecată competente pentru încetarea și interzicerea practicilor de concurență neloială, pentru acoperirea

prejudiciilor patrimoniale și morale suferite ca urmare a acestora, fără a fi necesară parcurgerea vreunei formalități în fața Consiliului Concurenței.

(2) Acțiunile izvorând dintr-o practică de concurență neloială sunt de competența tribunalului locului săvârșirii faptei sau în a căruia rază teritorială se găsește sediul pârâtului; în lipsa unui sediu este competent tribunalul domiciliului pârâtului.

(3) În vederea prevenirii unei pagube iminente, instanțele judecătorești competente pot dispune, în procedură de urgență, în cazul în care constată, la o primă evaluare, existența unor practici comerciale neloiale, încetarea, respectiv interzicerea acestora până la soluționarea cauzei.

(4) Instanța, la cererea reclamantului, poate dispune, pe cheltuiala autorului încălcării, măsura publicării, integrale sau parțiale, a hotărârii judecătorești cu privire la o practică de concurență neloială, într-un ziar de largă circulație.”

11. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 8

Acțiunea penală în cazurile prevăzute la art. 5 se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, la sesizarea camerei de comerț și industrie teritoriale sau a altei organizații profesionale.”

Art. II Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

La articolul 25, alineatul (1), după litera ș) se introduce o nouă literă, litera t), cu următorul cuprins :

”t) îndeplinește orice alte atribuții în domeniul concurenței și al ajutorului de stat, al concurenței neloiale, al politicilor privind buna funcționare a piețelor, precum și al politicilor privind investițiile străine în economia națională, care decurg din actele normative interne sau din cele emise de instituțiile Uniunii Europene.”

Art. III

Dispozițiile art. I pct. 3 și 8 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe.

Art. IV

Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 30 ianuarie 1991, cu modificările și completările ulterioare și cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.